

CANCIÓN**Eduardo Halfon** (Asteroides)

Novel·la. Diversos crítics literaris han comentat d'aquesta pseudobiografia de l'avi de l'autor que estem davant d'una novel·la íntima en la qual pesen els records familiars i la tragèdia. Explicat tot, però, amb l'humor que caracteritza aquest escriptor de Guatemala.

EL CORRESPONSAL**David Jiménez** (Planeta)

Periodisme. La història transcorre durant la Revolta del Sàfrà a Birmània, conflicte que el periodista català va cobrir el 2007. La seva experiència com a corresponsal li serveix per parlar com és la vida d'aquests periodistes lluny de casa seva i del seu país: els llums i les ombres.

Notes al marge

Les fulles fosques

Amb tria i traducció d'Arnau Barrios, fill de Tèrmens, Club Editor acaba de traure el volum *24 contes*, d'Anton Txékhov. Una antologia cronològica de relats escrits entre 1886 i 1902, amb uns trets comuns estilístics i temàtics que han convertit la fecunda narrativa de l'escriptor rus en referència indefugible del gènere: l'absència d'una trama concreta en moltes ocasions, els finals oberts o imprevisibles –com el desenllaç incert de *La senyora del gosset*, la seva història més celebrada–, el detallisme de les descripcions, tant dels personatges com de l'entorn, esplaïant-se en la natura, perquè si bé hi trobem textos ambientats a la ciutat, es nota la predilecció de l'autor per l'àmbit rural... La rutinària i insubstantial biografia dels seus habitants, ja siguin terratinents o antics serfs, és recreada amb commiseració no exempta de crítica. Els pagesos pobres hi porten una existència precària i desgraciada, com la Mària de l'esborronador

Els camperols, que “no tan sols no temia la mort, sinó que li sabia greu que trigués tant a venir i estava contenta quan se li moria una criatura”.

El component de denúncia social es revela important en l'obra txékhoviana. Ens explica les condicions materials i morals indignes de la gent senzilla, tot i que els rics no semblen tampoc gaire més feliços. I és que la insatisfacció esdevé una constant a la seva literatura, tant la concebuda per ser llegida com la representada als teatres. El narrador en primera persona de *Casa* amb mansarda afirma sentir llàstima de la pròpia vida, que s'escapa “tan de pressa i sense interès”, fins al punt de desitjar arrancar-se de del pit un cor que li pesa massa. Un altre home de mitjana edat, víctima de la impotència i la frustració, confessa a *L'agrassó* que sempre que pensa en la felicitat se li barreja “un no-sé-què de trist”.

A mesura que ens fem grans, la tristesa, el desencís, la nostàlgia, la

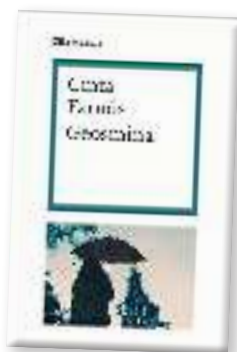
solitud, el tedi, s'accentuen. Arriba inexorable la vellesa com ho fa la tardor en un jardí cobert per “una escampadissa de fulles fosques”. La seguida d'anys s'escola “grisa, sense impressions, sense idees”, mentre idealitzem una joventut que en el fons tampoc ens va donar tantes alegries, tal com reflexiona el protagonista d'*El bisbe*: “¿Per què aquell temps que havia fugit per sempre, perdut, semblava més lluminós, més jovial i més ric del que havia estat de debò?”

AMB '24 CONTES' L'AUTOR, ANTON TXÉKHOV, ENS PORTA UNS RELATS AMB TRET COMUNS AMB ALTRES OBRES COM L'ABSÈNCIA D'UNA TRAMA I FINALS IMPREVISIBLES

GEOSMINA**Cinta Farnós** (La Magrana)

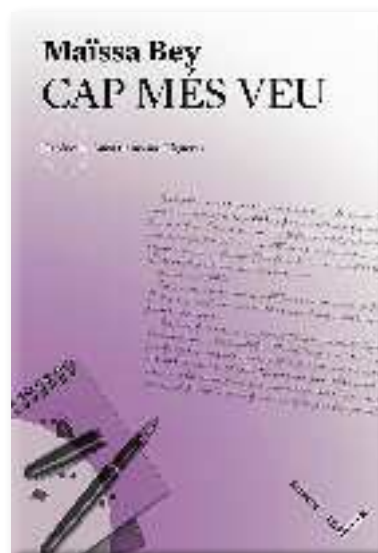
Novel·la. Aquest llibre és el viatge intimista de la Llúcia, una noia que necessita trobar respostes a una infància sense vincles maternals i a un present on la sensació de desarrelament continua apoderant-se de tots àmbits de la seva vida personal, professional i social.

UNA VENGANZA IMPROVISADA**Àurea L. Lamela** (Esstudio)

Policíaca. En aquesta cinquena entrega de la saga, l'inspector Zalo Alonso i la forense Carmela Archer, juntament amb la resta del seu equip, s'endinsen en una nova investigació d'un crim a la ciutat de Lugo. És la cinquena novel·la de l'autora d'aquesta saga policíaca

per VIDAL VIDAL

CAP MÉS VEU**Maïssa Bey**
(Les Hores)Novel·la**Una reflexió sobre el dolor i els prejudicis**

UN RETRAT DE LES DONES D'ALGÈRIA

L'autora, Maïssa Bey (pseudònim de l'escriptora algeriana Samia Benameur), ens apropa amb aquesta novel·la a la situació de les dones a Algèria i ens proposa una reflexió sobre els extrems als quals es pot arribar després de dècades de violència estructural. Una reflexió sobre el dolor, els prejudicis i sobre com curar les ferides per poder tirar endavant. El diari *Le Monde Diplomatique* assegura que "el lector que encara no ha topat Maïssa Bey té molta sort... Hi descobrirà una escriptura lluminosa en tots els seus reflexos, entre ombra i llum, entre carícia i cremada". Una bona carta de presentació.

LLUISA PLA